

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 10/22

Λουξεμβούργο, 20 Ιανουαρίου 2022

Απόφαση στην υπόθεση C-432/20
Landeshauptman von Wien (Απώλεια του καθεστώτος επί μακρόν
διαμένοντος)

Ο υπήκοος τρίτης χώρας δεν χάνει το δικαίωμα υπαγωγής στο καθεστώς επί μακρόν διαμένοντος εάν η παρουσία του στο έδαφος της Ένωσης περιορίζεται, κατά τη διάρκεια περιόδου δώδεκα συναπτών μηνών, σε λίγες μόνον ημέρες

Αφού ο ενδιαφερόμενος αποκτήσει το εν λόγω καθεστώς, δεν είναι αναγκαίο να έχει τη συνήθη διαμονή του ή το κέντρο των συμφερόντων του στο έδαφος της Ένωσης

Ο Landeshauptmann von Wien (πρόεδρος της κυβερνήσεως του ομόσπονδου κράτους της Βιέννης, Αυστρία) απέρριψε την αίτηση υπηκόου του Καζαχστάν για ανανέωση της άδειας παραμονής επί μακρόν διαμένοντος ΕΕ, για τον λόγο ότι, κατά τα πέντε τελευταία έτη αμέσως πριν από την υποβολή της αίτησης, ο ενδιαφερόμενος ήταν παρών στο έδαφος της Ένωσης λίγες μόνον ημέρες κατ' έτος. Έπρεπε επομένως να θεωρηθεί ότι, κατά την περίοδο αυτή, απουσίαζε από το έδαφος της Ένωσης, περίπτωση η οποία συνεπάγεται την απώλεια του δικαιώματος υπαγωγής στο καθεστώς επί μακρόν διαμένοντος.

Το Verwaltungsgericht Wien (διοικητικό πρωτοδικείο Βιέννης, Αυστρία), ενώπιον του οποίου ο ενδιαφερόμενος άσκησε προσφυγή κατά της ως άνω αποφάσεως, ζήτησε από το Δικαστήριο να ερμηνεύσει την οδηγία σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες¹. Η οδηγία προβλέπει πράγματι ότι ο επί μακρόν διαμένων χάνει το δικαίωμα υπαγωγής στο εν λόγω καθεστώς σε περίπτωση «απουσίας» από το έδαφος της Ένωσης επί δώδεκα συναπτούς μήνες.

Το Verwaltungsgericht Wien επιθυμεί ειδικότερα να διευκρινισθεί αν κάθε φυσική παρουσία του ενδιαφερομένου στο έδαφος της Ένωσης κατά τη διάρκεια περιόδου δώδεκα συναπτών μηνών, ακόμη και αν δεν υπερβαίνει συνολική διάρκεια λίγων μόνον ημερών, αρκεί για να μην απολέσει ο ενδιαφερόμενος το δικαίωμά του υπαγωγής στο καθεστώς επί μακρόν διαμένοντος, ή αν τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από τον ενδιαφερόμενο να πληροί ορισμένες πρόσθετες προϋποθέσεις, όπως είναι π.χ. να έχει, κατά τη διάρκεια τουλάχιστον ενός μέρους της περιόδου των δώδεκα συναπτών μηνών, τη συνήθη διαμονή του ή το κέντρο των συμφερόντων του στο έδαφος της Ένωσης.

Με τη σημερινή του απόφαση, το Δικαστήριο προκρίνει την πρώτη ερμηνεία: **πλην της περιπτώσεως καταχρήσεως δικαιώματος, για να μην απολέσει ο ενδιαφερόμενος το δικαίωμά του υπαγωγής στο καθεστώς επί μακρόν διαμένοντος, αρκεί, κατά τη διάρκεια της περιόδου των δώδεκα συναπτών μηνών από της ενάρξεως της απουσίας του, να έχει παρουσία στο έδαφος της Ένωσης, ακόμη και αν πρόκειται για παρουσία συνολικά λίγων μόνον ημερών.**

Κατά το Δικαστήριο, τόσο το γράμμα και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται η επίμαχη διάταξη της οδηγίας όσο και ο σκοπός τον οποίον επιδιώκει η οδηγία συνηγορούν υπέρ της ερμηνείας αυτής.

Όσον αφορά, ειδικότερα, τον σκοπό της οδηγίας, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι αυτή αποσκοπεί στη διασφάλιση της ενσωματώσεως των υπηκόων τρίτων χωρών που είναι επί μακρόν και νομίμως εγκατεστημένοι στα κράτη μέλη. Άπαξ αποκτήσουν το καθεστώς επί μακρόν διαμένοντος

¹ Οδηγία 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες (ΕΕ 2004, L 16, σ. 44).

μετά από περίοδο τουλάχιστον πέντε ετών², οι εν λόγω υπήκοοι έχουν τα ίδια δικαιώματα με τους πολίτες της Ένωσης ιδίως όσον αφορά την εκπαίδευση και την επαγγελματική κατάρτιση, την κοινωνική ασφάλιση, τα φορολογικά πλεονεκτήματα και την πρόσβαση στις διαδικασίες απόκτησης στέγης.

Ο σκοπός αυτός συνηγορεί υπέρ μιας ερμηνείας κατά την οποία **οι υπήκοοι τρίτων χωρών οι οποίοι έχουν ήδη, λόγω της διάρκειας διαμονής τους στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους, καταδείξει τον στενό δεσμό τους με το εν λόγω κράτος μέλος είναι, κατ' αρχήν, ελεύθεροι, όπως και οι πολίτες της Ένωσης, να μετακινούνται και να διαμένουν, ακόμη και για μεγαλύτερα χρονικά διαστήματα, εκτός του εδάφους της Ένωσης, χωρίς τούτο να συνεπάγεται αφ' εαυτού την απώλεια του καθεστώτος επί μακρόν διαμένοντος, υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω υπήκοοι τρίτων χωρών δεν απουσιάζουν από το έδαφος της Ένωσης καθ' όλη την περίοδο των δώδεκα συναπτών μηνών.**

Εξάλλου, η προκριθείσα ερμηνεία είναι η πλέον πρόσφορη για τη διασφάλιση κατάλληλου επιπέδου **ασφάλειας δικαίου** για τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα.

Κατά το Δικαστήριο, η επίμαχη διάταξη της οδηγίας αφορά, σε τελική ανάλυση, την απώλεια του δικαιώματος υπαγωγής στο καθεστώς επί μακρόν διαμένοντος σε περιπτώσεις στις οποίες ο δεσμός που διατηρούσε προγενέστερα ο δικαιούχος του δικαιώματος με το έδαφος της Ένωσης έχει χαλαρώσει. Τούτο όμως συμβαίνει, σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, μόνο μετά την απουσία από το έδαφος της Ένωσης για περίοδο δώδεκα συναπτών μηνών.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

---

² Κατά την οδηγία, τα κράτη μέλη παρέχουν το καθεστώς επί μακρόν διαμένοντος στους υπηκόους τρίτων χωρών που διαμένουν στο έδαφός τους νομίμως και αδιαλείπτως κατά τα πέντε τελευταία έτη. Προς τούτο, ο αιτούμενος το εν λόγω καθεστώς πρέπει ειδικότερα να αποδείξει ότι διαθέτει σταθερούς και τακτικούς πόρους, επαρκείς για τη συντήρηση του ίδιου και των μελών της οικογένειάς του, χωρίς να χρειάζεται να προσφύγει στο σύστημα κοινωνικής αρωγής του κράτους μέλους αυτού.